

Donderdag 14 oktober

Buddhi (vervolg)

R. Ik had tot nu toe niet begrepen dat het domein van Buddhi de oorsprong is van gedachten en ideeën, en had gedacht dat het dienstbaarheid en liefde voor de Atman was.

Z.H. Niet alleen Buddhi is de dienaar, maar alles is dienaar van de Atman. Buddhi dient hem door gedachten, Manas door wensen en het lichaam door handelingen. Alles moet de Atman op zijn eigen wijze dienen.

R. Is denken afhankelijk van de trede op de ladder, of is het in de gewone mens dat wat gedachten en ideeën doet oprijzen?

Z.H. Het verschil tussen een discipel die boven op de ladder staat en een gewoon mens is gisteren enigszins uitgelegd. Een gewoon mens is onhandig in zijn handelingen terwijl een geoefend iemand het op een betere en mooiere manier zou doen. Een onontwikkeld iemand bijvoorbeeld kost het een lange en moeizame inspanning om zichzelf uit te drukken, terwijl een goed opgeleid iemand zich vrijelijk, onomwonden en mooi zal uitdrukken. De verfijning in elke tak van kennis of werk is het product van Buddhi. Degene die zich hoger op de ladder bevinden zullen dat enkel door hun handelingen tonen. Zet ze in de lastigste en moeilijkste situaties en ze zullen het werk onverstoord en met groot gemak en eenvoud doen. Dit zal onthullen wat hun niveau is.

R. Wat betreft Buddhi, ik heb altijd gedacht dat wanneer het ontwaakt of zuiver is, het emotie was, en Manas had te maken met vragen, ervaringen en denken.

Z.H. Er zijn vier aspecten betreffende het innerlijk wezen; Manas, Buddhi, Chitta en Ahankar. Deze zijn de vier factoren die verschillend werken maar gerelateerd zijn. "Ik ben" is de symbolische uitkomst van Ahankar, "Ik ben dit of dat," zegt de Buddhi. "Ik wil dit," zou van Manas komen en Chitta is dat deel wat alle kennis levend houdt en wat de springplank is voor alle innerlijke activiteit. Dit is hoe ons innerlijk wezen samen werkt. Te onderscheiden en te besluiten is het werk van Buddhi; zodra dit gedaan is, wordt het resultaat doorgegeven aan het emotionele centrum. Het emotionele centrum werkt met grote snelheid en is duurzaam. Het hele systeem kan weer vergeleken worden met de vier versnellingen. Je gebruikt je versnelling al naar gelang de behoefte van het moment. Als het intellectuele deel (Buddhi) niet juist werkt, kan men overleven, maar als het emotionele deel opdroogt valt de mens onmiddellijk om.

Donderdag 14 oktober

De Gunas

R. Onlangs voelden we in mijn groep dat we een vergissing hadden gemaakt over de drie Gunas. We begonnen een hekel te krijgen aan Rajas en Tamas en te verlangen naar Sattva. Er werd veel over Sattva gesproken en we werden er zeer aan gehecht. Toen kwam ik de woorden van Heer Krishna weer tegen: "Hij die niet de Guna die aanwezig is, mijdt en evenmin verlangt naar dat wat afwezig is, en hij die boven de Gunas uitstijgt, zal een worden met het Eeuwige."

Verschillende mensen werden hiermee geholpen. Gisteren leek uwe Heiligheid hetzelfde te zeggen. De gelijkenis met de chauffeur die zich niet bezig houdt met zijn versnellingen maar met zijn bestemming is zeer verhelderend...

Betekent het uitstijgen boven de Gunas allereerst om niet gehecht te zijn aan onze handelingen en hun resultaat?

Z.H. De schepping is vol met deze drie gunas. Alles komt voort uit deze drie gunas en niemand kan aan ze ontsnappen. Waar we wel aan kunnen ontsnappen, is het roepen om hen en zodra we ontsnapt zijn aan het roepen van welke guna dan ook zouden de dingen gemakkelijk moeten zijn, maar het zou onmogelijk zijn om een van hen te verzamelen en de anderen weg te laten, of om een van hen te gebruiken of hen achter te laten. Dat zal onmogelijk zijn omdat elke mens, elke handeling en elk ding vol is van de drie gunas. Niemand kan eraan ontsnappen en we moeten werken in overeenstemming met de behoefte. Gehechtheid aan iets in enige vorm brengt altijd ellende en slavernij met zich mee, dus houd de gehechtheid, zelfs aan Sattva weg.

Mediteren is in Sattva zijn, maar na de meditatie wanneer je wegloopt van de plek of een activiteit oppakt, kom je in Rajas; wanneer je gaat slapen moet je onder Tamas komen. Om in de wereld te zijn en in deze schepping te leven, moet je Sattva voor een bepaalde periode gebruiken, en Rajas en Tamas voor bepaalde periodes gebruiken. Je moet niet denken dat omdat Sattva beter is je het aldoor moet hebben. Het zou tegen de natuur in gaan en het is niet mogelijk. Dus als je ziet dat Sattva goed is, dan moet je de meditatie met meer gevoel en aandacht proberen, vergeleken met andere activiteiten.

De schepping is vol van deze drie-eenheid van Sattva, Rajas en Tamas. Dit is de voornaamste factor.

Dezelfde drie factoren worden de hele schepping door tot in zijn meest grove vormen herhaald.

Bijvoorbeeld, kennis, verandering en onwetendheid; evolutie, bestaan en oplossing; in Sanskriet grammatica: de eerste, tweede en derde persoon, of mannelijk, vrouwelijk en onzijdig geslacht, en zo voort. Het patroon van drie schiep meteen vanaf de eerste impuls in de schepping tot aan het eindproduct. Iemand die onderscheid maakt zou in staat moeten zijn hier meer van te zien, in iedere vorm van de schepping. Maar een ding moet in de geest gehouden worden, dat ondanks dat deze drie krachten door de schepping heen werken, er nog een factor is die enkel het komen en gaan van de drie krachten die op elkaar reageren, observeert.

Er was een zeker man die een plakkaat met een herinnering bij zich hield dat “Zelfs dit zal voorbijgaan.” Alle ervaringen en indrukken werden door deze herinnering gevolgd, en hij werd uiteindelijk enkel de toeschouwer van gebeurtenissen, zonder enige reactie van pijn of plezier.

Hoewel we graag Sattva willen hebben wat plezierig is en beter dan de anderen, laten we er niet naar hunkeren en er hebbertig naar zijn. Wanneer Sattva komt zien we het, en wanneer anderen komen dan zien we hen enkel weer werken en verder bewegen. De conclusie is dat we aan geen van hen gehecht moeten zijn, en blijven waarnemen.

Vragen uit Londen

Miss P. Wat is zelfrealisatie?

Z.H. “Ik ben”; “Ik ben buiten dit alles”. Dit zijn de twee polen waartussen de schepping draait. Om dit te realiseren, dat de schepping in mijzelf is en dat ik er toch buiten ben, is het enige doel van zelfrealisatie. Om alleen de waarnemer te worden, en alles te laten gebeuren zoals het moet gebeuren. Men moet “Ik ben” realiseren voordat “alles is”. Vandaag ben ik dit, in deze nietige vorm, en heb lang voor zijn schepping bestaan, en zal ook doorleven wanneer het vernietigd is. De reis van zelfrealisatie is naar deze uitgestrektheid door de eeuwigheid. Nadat mensen een vorm en een lichaam hebben begrenzen ze het zelf tot het lichaam en de wereld er omheen zonder een glimp van de uitgestrektheid van de eeuwigheid op te vangen. Zodra je de grootheid realiseert van wat niet voor je is, dan vind je de juiste waarde van wat voor je ligt. Om deze juiste waarde te vinden, dat is het werk van zelfrealisatie.

Toegevoegde Antwoorden

Z.H. Zelfrealisatie is om zichZelf te zien. Maar de vraag is hoe het Zelf te zien, en wat het instrument is of het middel waardoor hem te zien? Men kan dingen zien in het licht, in het zonlicht of maanlicht als men fortuinlijk genoeg is om goede ogen te hebben om te zien. Als de ogen slecht zijn, kunnen zelf de lichtgevende lichamen zoals de zon niemand helpen.

Maar het Zelf is een onderwerp dat zelfs niet verlicht kan worden door de zon of andere heldere lichten, dus hoe kan men dit zien? Wanneer je kijkt naar de schepping en alle ziet als een waarnemer, dan begin je glimpen te krijgen. Dat ik niet het ego ben, maar dat het ego mij toebehoort; de Manas, het lichaam, of de stoel zijn niet mijZelf maar voor mijn Zelf. Evenzo wanneer je alles ziet als de waarnemer dan krijg je een glimp van het Zelf. Wanneer dit permanent wordt dan kan het Zelfrealisatie worden.

Het wonder van deze substantie is niet alleen dat het het voorwerp dat het kent belicht, maar ook het onbekende belicht. Want het is alleen aan de Atman om te zeggen dat het een bepaald ding niet kent. Als ik de werking van een machine niet ken, wie zal dan de onwetendheid bepalen? Alleen het Zelf is in staat dat te doen. Bijvoorbeeld: je gaat een donkere kamer binnen en misschien kun je je handen of lichaam of wat dan ook niet zien, maar je hebt geen twijfel over jezelf dat je er zelf bent. Dat is het onderwerp dat gerealiseerd moet worden.

Miss P. Wanneer Zelfrealisatie plaats vindt, is dat een staat die men kent en waar men geen twijfel over heeft?

Z.H. Een staat is een voorwerp van tijd en plaats. Het is geen staat die men realiseert, het is een ervaring. Zodra deze ervaring bereikt is, blijft deze er. Het is er altijd, omdat het Zelf weet wat er is en wat niet is. Het leeft in eeuwigheid en zal daarmee doorgaan zelfs als de dingen andere vormen aannemen. Eenmaal gerealiseerd of ervaren is er geen twijfel, twijfels zijn er op het niveau van Manas en Buddhi.

Stil zijn van de Chitta is voor Zelfrealisatie essentieel. In India zijn er honderden mensen die zeer goed zijn opgeleid en bijna alles weten, maar hun Chitta (Bewustzijn) is niet stil en dus hebben ze in het geheel geen Zelfrealisatie. Ze praten alleen voor het genoegen van oor en tong. Daarnaast zijn er mensen wiens Chitta stil is, maar zij hebben de kennis niet, maar zodra hen de richting enigszins wordt gegeven, pikken ze de weg op en gaan makkelijk door. De anderen, met diepe kennis en onstabiele Chitta kunnen niet doorgaan naar Zelfrealisatie. Meditatie is het systeem dat de Chitta (Bewustzijn) stabiliseert en in zulke omstandigheden wordt deze meditatie voorgeschreven zodat de mensen die ver verwijderd zijn van werkelijk begrip en overladen zijn met kennis in staat zouden worden om het Zelf te realiseren. Zelfrealisatie wordt niet geleidelijk ervaren, het is de Chitta die stap voor stap de ladder opgaat. Zelfrealisatie gebeurt in een ogenblik en dan blijft het er altijd.

Vrijdag 15 oktober

Vragen uit Londen (vervolg)

Mr. Whiting. De Shankaracharya heeft ons verteld dat het doel in meditatie is om in de stilte te verblijven. Sommige mensen komen in de stilte, maar blijven er niet. Welke instructie zou zij moeten ontvangen?

Z.H. In het vroege stadium van meditatie is het heel goed mogelijk dat men niet in de stilte komt, en zelfs als men dat doet, dat men er heel snel weer uit is. Dit stadium creëert een niveau, dus elke minuut ervan is van waarde, hoewel men niet in staat hoeft te zijn om te herkennen wat er van binnen gebeurt. Alles dat gebeurt is in het donker. Maar als men merkt dat het verblijven in stilte wordt verbroken, dan kan men zichzelf geruststellen met emotie en Buddhi dat dit alleen maar de weg naar gelukzaligheid is en dat men het opnieuw moet proberen. Zelfs als men met deze milde inspanningen de stilte niet kan bereiken, wordt men heftige trillingen en de spanningen van de dag bespaard gebleven, en ten tweede wordt de hartslag vertraagd, hetgeen energie bespaart voor het lichaam.

Vraag. Hoe kan men degenen helpen die van zichzelf hulpeloos zijn?

Z.H. Zulke mensen kan men helpen door hen toe te staan te mediteren met anderen die gewoonlijk een juiste meditatie hebben. Met de associatie van de deeltjes (substanties) van zulke mensen zou men de stabiliserende uitwerking op anderen kunnen zien.

Mr. Whiting. Z.H. heeft ons verteld dat het doel in meditatie is eenheid met de Atman. In deze eenheid zal er zintuiglijke ervaring zijn door het fysieke lichaam.

Z.H. Wanneer alle activiteiten verstild zijn en lichaam, zintuigen en Buddhi stoppen met werken, alleen dan voelt men de eenheid met de eeuwige kracht. Dit is de enige ervaring die men heeft. Dat zou betekenen dat lichaam, zintuigen en zelfs Buddhi in het geheel geen toegang hebben tot deze ervaring.

Mr. Whiting. Hoe kunnen we het besluit van mensen in de richting van het doel van eenheid in meditatie kunnen versterken?

Z.H. Al ons wensen en willen komt als obstakel in onze ervaringen in meditatie, en de aandacht gaat verloren. Het zou raadzaam zijn hen te vragen om minder wensen te hebben. Als deze wensen minder worden, zullen ze merken dat er heel spoedig aandacht komt. Bijvoorbeeld, wanneer water in de vijver bewogen wordt, beweegt de reflectie van de zon ook in gebroken vorm, hoewel de zon niet beweegt. Wanneer de beweging in het water afneemt, neemt ook de beweging van de reflectie af. Zodra het water volkomen stil is, kan men de reflectie volledig en stil zien. Wanneer onze geest verstild is, dan alleen kan aandacht de overhand hebben.

Mrs. Ruth Green. Er zijn soms in meditatie en in het gewone leven tijden waarin fysieke en gewone mentale activiteit verschillend is van de bron van waarneming, hoewel die omvat en beheerst worden. Op zulke momenten wordt er een energie gevoeld die van een fijnere orde lijkt te zijn dan die gewoonlijk ervaren wordt. Vele malen wordt het ontbreken van deze staat gevoeld, maar het lijkt dat deze fijne energie niet beschikbaar is en dan lijkt noch meditatie noch een andere techniek meer te doen dan het bewustzijn van dit ontbreken levend te houden, en enig vermogen om geduldig te wachten te ondersteunen. Zou Z.H. iets meer kunnen zeggen over deze fijnere energie en of dit op enig moment verbonden kan worden met een juiste inspanning?

Z.H. Deze verfijnde kracht die men soms in meditatie of in het uiterlijke leven ervaart, wordt gevoeld omdat men de eenheid van de kracht met Atman ervaart, want deze kracht straalt uit van de Atman. Zolang men het verschil ziet tussen de kracht zelf en de voorwaarden van de kracht, zou men alle activiteit van de wereld gescheiden van het Zelf zien. Op het ogenblik dat men de eenheid van de kracht en zijn bron ziet, dan ziet men niet de uiterlijke activiteit. Wanneer we vanwege onze wensen en wilsuitingen, ons falen en succes de afwezigheid van deze kracht opmerken, is het alleen omdat we ervan afgescheiden zijn geraakt. Zodra we deze eenheid vinden zijn we misschien in staat om het juist te gebruiken.

Zowel de innerlijke als de uiterlijke ervaring, eenheid van binnen en alle activiteiten buiten (dus alles), worden beiden door Atman ervaren. Vanwege Buddhi zien we een verschil, want Buddhi is onderworpen aan onzuiverheid (expansie en inkrimping). Wanneer je de activiteit in Buddhi die de scheiding teweeg brengt, beheerst, zie dat degene die ervaart binnen en buiten dezelfde is.

Vraag. Op bepaalde tijden zijn de dingen zo min dat zelfs het herinneren van de Gerealiseerde Mens, God of meditatie deze lage staat niet verandert in een gelukkige staat.

Z.H. Deze wanhopige situatie rijst op uit een overweldigende overvloed van Tamas. Zolang Tamas domineert zal het moeilijk zijn iets te doen. Er zijn drie bronnen die aan deze Tamasische situatie bijdragen. Ten eerste de plaats, ten tweede de situatie (tijd) en ten derde het Wezen zelf. Men kan het helpen door wat tijd te geven, die net als alles voorbijgaat. Men zou er niet te veel verstoord door moeten raken en hoeft het niet opnieuw te beleven. Het is enkel een voorbijgaande fase.

R. In zulke gevallen lijkt Tamas niet begrensd tot enkel een toestand van slaap of traagheid, maar verschijnt in iemand die negatieve emotie en een ongeduldige of opstandige houding heeft.

Z.H. De situatie die Dr. R. heeft beschreven is Tamas gemengd met Rajas. In deze Tamas heeft enige activiteit plaats. Dat lijkt meer op de vroege ochtend of avond die geen dag en geen nacht is, geen licht en geen donker, een mengsel van beiden. Men moet de situatie enkel zien voor wat hij is en observeren wat er gebeurt, en door zo te doen

zul je misschien een moment vinden dat troost en plezier teweeg zal brengen. We weten dat alles verandert, we weten dat dit ook gaat veranderen; er zal een keer ten goede komen.

R. Zei dat hij dacht dat de meeste van onze problemen voortkomen uit mensen die in deze staat van een mengsel van activiteit en negativiteit verkeren, want een slapende dwaas is minder schadelijk dan de actieve dwaas.

Z.H. De drie krachten die in de schepping handelen (in ons en in alle andere dingen of gebeurtenissen die voor ons komen) en een somber beeld laten zien, stromen allemaal uit dezelfde bron. Dit is het samenspel van deze drie krachten dat in de schepping voortgaat. Als men zich zou kunnen onthechten en het samenspel van deze krachten kon zien, zou men merken dat ze krachteloos zijn om je te verstoren omdat je Zelf weg is en alleen toekijkt, en niet deelneemt door gehechtheid. In plezierige situaties ben je dus niet overweldigd, noch word je verstoord door somberheid. Krachtig zijn betekent hier niet gehecht aan zijn kracht.

De Atman is, en de krachten zijn van zichzelf vrij. De slavernij wordt gevoeld wanneer gezegd wordt dat de Atman verbonden is met materie.

Wanneer men denkt dat het lichaam het Zelf is, of zijn geest of Buddhi het Zelf zijn, dan voelt hij pijn en plezier. Door onderscheidingsvermogen moet men de vrijheid van Atman zien, die niets van doen heeft met pijn en plezier. Er wordt een voorbeeld gegeven van hoe onderscheidingsvermogen nuttig wordt gemaakt voor de meester.

Eens, 70 jaar geleden onder de Britse Raj, bouwde iemand een wagen die door vier paarden werd getrokken. Toen hij door de stad reed, werd hij aangehouden door een politieman en aangeklaagd wegens het breken van de wet, want niemand mocht zonder speciale toestemming rijden in een wagen die door vier paarden werd getrokken. Hij kreeg een oproep om voor het gerecht te verschijnen om te vertellen waarom hij niet gestraft moest worden. Hij raadpleegde vele advocaten maar slechts een bood zich aan en vroeg of hij de wagen, de paarden en alles kon inspecteren. Hij nam de verdediging op zich voor 10.000 Rs. Voor het hof bepleitte hij niet schuldig te zijn, en liet zien dat er feitelijk drie merries waren en slechts een paard om de wagen te trekken, en niet vier paarden wat verboden was. De man werd vrijgesproken.

Men moet op de juiste manier van Buddhi gebruik maken om vrijheid te vinden. Onderscheidingsvermogen is uiterst noodzakelijk.

Vragen over Meditatie

Miss P. Wanneer ik mediteer volg ik de mantra en merk dat ik spoedig in gedachten verzonken ben. Opnieuw volg ik de mantra en raak verloren in gedachten. Weer volg ik de mantra, maar verder gebeurt er niets.

Z.H. Voor men met de meditatie begint, moet men zichzelf aanraden dat het komende half uur toegewijd is aan de Atman en niet is voor enige andere activiteit voor jezelf of de wereld. Daarmee zul je merken dat de toegang tot meditatie gemakkelijk is. Van de mantra wordt gezegd dat deze drie kwaliteiten heeft, de kwaliteit om te verbranden, om (alles dat onzuiver is) te vernietigen, de kwaliteit om dingen te verlichten en na het licht komt de vrede. Een lucifer bijvoorbeeld kan een grote baal katoen verbranden, vooropgesteld dat er contact tussen het vuur in de lucifer en de katoen wordt gemaakt. Zo lang als ze gescheiden zijn zal er niets gebeuren. Men zou de mantra moeten starten met de diepste emotie die men tot zijn beschikking heeft. Dit kan ondersteund worden met een algeheel gevoel dat de mantra nu de duisternis die het Zelf omringt, doordringt en de zone van licht ingaat en vrede brengt. In zulke omstandigheden zal het de mantra toegestaan zijn om natuurlijk te werken zonder de vooropgezette ideeën tegen te komen en uiteindelijk alles te verbranden dat men door de jaren heen heeft verzameld, licht te brengen en vrede te geven.

Miss P. Hoe kan men er zeker van zijn dat de meditatie juist was?

Z.H. In het innerlijke gebied van het wezen is de eerste ervaring alleen mogelijk tot de Atman. Van de

Atman komt het naar Buddhi, naar Manas, naar de zintuigen en het lichaam. Alleen het Zelf kan weten wat binnenin gebeurt. Er is geen andere instantie om te zeggen of te bepalen of de meditatie juist was of niet.

Extra vraag. Wanneer men geconfronteerd wordt door Manas en Buddhi die twijfels brengen, wat zou men moeten doen?

Z.H. Zelfs wanneer Manas en Buddhi twijfel en verwarring te weeg brengen, zou men enkel terug moeten vallen en aan de zelfde uiteindelijke waarnemer moeten refereren om het juiste antwoord te vinden. Er is geen substitutie mogelijk.

R. Als ik dezelfde vraag die u ons in Rishikesh stelde zou beantwoorden op de manier waarop u het zelf heeft gedaan, zou ik misschien in de eerste klas gekomen zijn in plaats van de derde! (Z.H. lacht hartelijk)

Z.H. Zij die zeggen dat ze de Atman hebben gezien vertellen een leugen, want niemand kan hem zien; en zij die zeggen dat ze hem niet hebben gezien, tonen alleen hun onwetendheid. Deze weg is niet om iets te bereiken maar alleen om te ervaren.

R. Sommige hebben vier of vijf jaar hun zelfde ritme opgelegd aan de mantra. Is het nu mogelijk om in bepaalde gevallen te adviseren dat ze geen ritme proberen en de mantra in de geest houden en hem laten komen en gaan, en hem zijn eigen ritme laten vinden? Zal de mantra niet zijn eigen ritme oppakken op de manier die hij wil gaan?

Z.H. Het zal niet mogelijk zijn dat het ritme vanzelf naar de mantra toekomt. Men moet de mantra met momentum starten en hem toestaan samen te smelten met de stilte. Dit proces van samensmelten zal het ritme zijn. Als je merkt dat de doorgang geblokkeerd wordt door gedachten dan moet het proces met extra vertrouwen, emotie en enthousiasme ondersteund worden. Het proces zou altijd op dezelfde manier herhaald moeten worden. Een mantra die in de geest of waar dan ook wordt vastgehouden, zal gebonden zijn en niet kunnen bewegen om ritme te krijgen. Geef hem momentum en laat hem bewegen met het natuurlijke ritme. Creëer geen enkel ritme en wens niet dat de mantra een bepaald ritme moet volgen.

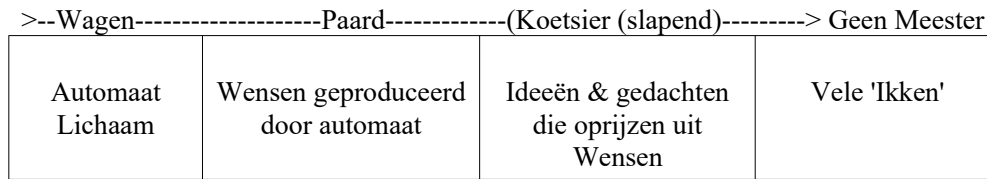
Het ritme of de trilling leidt naar de vrede. Ergens in het hart waar de Atman verondersteld wordt te wonen, is er stilte en vrede. Al die mensen die spanningen en activiteiten in hun lichaam en geest voelen zonder zich tot die vrede te wenden, rennen er van weg. Zodra je de smaak van die vrede te pakken krijgt, zul je die met voortdurende meditatie steeds weer vinden.

Wanneer je gaat slapen ga je in Tamas en komt er 's morgens weer fris uit. Dat komt omdat je geen energie hebt verbruikt tijdens de slaap en bent eenvoudigweg opgeladen. Hoewel je fris bent heb je geen extra energie gekregen. Je blijft waar je bent maar je bent fris om de activiteiten van de dag tegemoet te treden. Een koning bijvoorbeeld zorgt voor zijn onderdanen via zijn dienaren om hen rustig en in vrede te houden en overlegt met zijn ministers om de staat goed in welvaart te beheren. In zijn persoonlijke vertrekken amuseert hij zich met vrouw en kinderen, dans en muziek etc. en trekt zich terug voor zijn eigen raadplegingen met de Buddhi en gaat uiteindelijk slapen. Ook een gewoon mens gaat door de drie soorten activiteiten heen: de grove, de subtiële en de causale. In de grove opzet zorgen we voor onze dagelijks brood; in de tweede consulteren we Buddhi voor ontwikkeling, en in de causale duiken we diep in het Zelf en krijgen extra energie voor verdere vooruitgang. Zelfs tien minuten juiste meditatie zullen ons genoeg energie geven om 20 tot 30 uur werk aan te kunnen.

Vrijdag 15 oktober

Manas en Buddhi

Vanwege vooropgezette ideeën en onvolledige kennis van onszelf hebben we een aantal fouten gemaakt bij het begrijpen van wat Z.H. de afgelopen drie jaar heeft gezegd. Een hiervan gaat over de betekenis van Manas en Buddhi. Van wat hij deze keer gezegd heeft is het op zijn minst duidelijk dat we terug zijn bij het oorspronkelijke beeld van de Vier Kamers in het begin van *Fragmenten*:

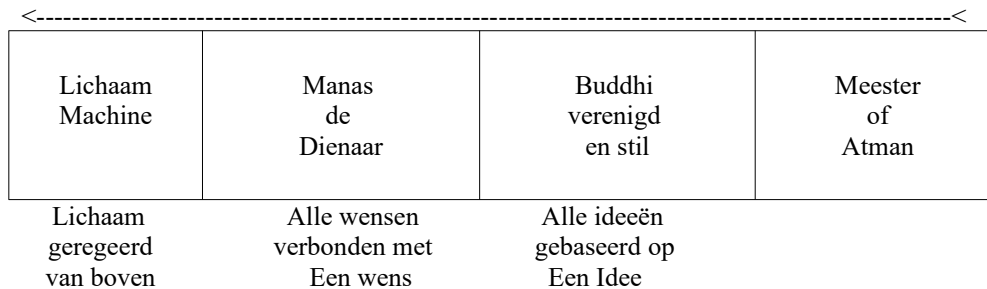
Z.H. >--Lichaam

Manas

Buddhi

Figuur 1. Gewone Mens (Mens nr. 1, 2, & 3)

De rusteloze bewegende geest, Manas, rent naar elke tegenstrijdige wens. In de ongedisciplineerde mens neemt de Buddhi al deze beweging over van Manas, en zijn ideeën zijn allemaal verward. In de Vierde Kamer waar de Atman als Koning of Meester zou moeten regeren, zijn alleen vele tegenstrijdige "Ikken" die het veranderende ego laten zijn als een "jas met vele kleuren" of een kameleon die de kleur van zijn omgeving of van de gevoelens aanneemt. In tegenstelling daarmee heeft de Gerealiseerde Mens de pijl de andere kant op wijzen (Figuur 2).

Figuur 2. Gerealiseerde Mens

Dus de inhoud van de vier kamers, alle functies die zij bevatten, variëren met elke stap op de ladder. Daarom zijn Manas en Buddhi zo heel moeilijk te definiëren. Z.H. zegt dat zelfs pandits en professoren in taal het uiterst moeilijk vinden om alle verschillende betekenissen van deze woorden zoals ze in verschillende systemen in India gebruikt worden, te verzoenen. Dat komt omdat de leraren van deze systemen op verschillende treden van de ladder staan en de woorden dienovereenkomstig definiëren! Ook hij moest ons geleidelijk aan bekend maken met de betekenissen al naar gelang we die bij ieder bezoek konden begrijpen, en er moet nog enige voortgang gemaakt worden voordat er volmaakt begrip is! Hij zegt dat de Kennis lijkt op de grote rivier de Ganges. Geen mens kan hopen dat hij de hele rivier bezit; alles wat we kunnen doen is er elke dag een frisse duik in nemen en misschien een glas of twee drinken! Een ander punt dat betrekking heeft op het onderwerp Geheugen dat nu naar ik hoop rondgaat bij meetings is dit: In zijn systeem is de Geest drievoudig, (Figuur 3): De Antahkarana waar ik over schreef (13 oktober) en die betrekking heeft op maar niet hetzelfde is als Geweten, lijkt de 'Steward' te zijn – een cirkel die de driehoek omcirkelt – in een mens die beheersing heeft over het Hogere Emotionele Centrum. (Figuur 4)

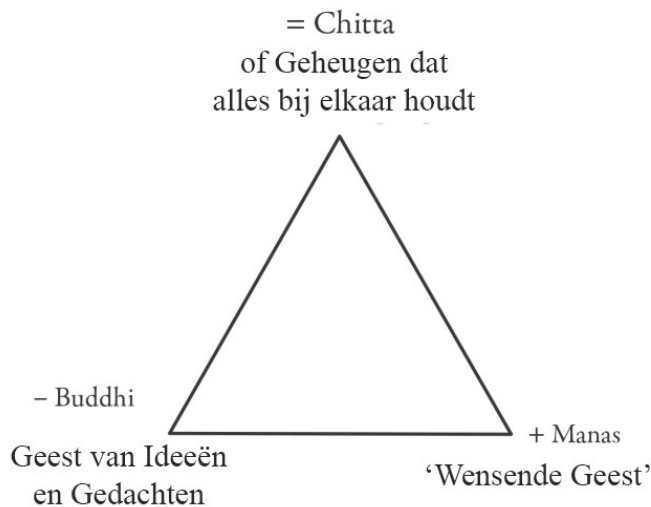

Fig. 3.

Fig. 4.

Zaterdag 16 oktober

Drie Lijnen van Werk

Mr. Peter Green. (schriftelijke vraag) Z.H. heeft ons veel over meditatie verteld en heeft ons leiding gegeven voor andere manieren om aan ons wezen te werken. Maar het lijkt dat dit alleen niet genoeg is en dat men ook moet werken met en voor andere mensen die hetzelfde doel van Zelfrealisatie hebben. Zou Z.H. hierover willen spreken en richtlijnen willen geven over hoe de twee manieren van werken in evenwicht gehouden kunnen worden?

Z.H. De eerste plicht is om te werken aan het Zelf, wetend dat het Zelf alles is, ons eerste doel is om onszelf te zien op de weg van ontwikkeling. Daarna (niet dat we niet kunnen beginnen zonder dat we volledig gerealiseerd zijn) kunnen we, als we leiding krijgen, anderen helpen die zelfontwikkeling wensen (realisatie). Als men werkt aan deze twee lijnen zal men zien dat er automatisch aan de derde lijn gewerkt wordt. Hij benadrukt vooral de eerste lijn. Op de tweede lijn kan men de kennis aan anderen geven die enthousiast zijn en vragen en twijfels hebben die verhelderd moeten worden. Men moet met hen omgaan en hun geest verhelderen en hen in de plooi houden. Hij zei niet veel specifiek meer over de derde lijn maar hij vermeldde dat door het werken op de twee lijnen de derde verwezenlijkt wordt.

Het werk aan het zelf en het werken voor de naaste en het werk ten bate van het Werk (universeel werk) zijn de drie lijnen van werk. Om te zien wat het eerst komt geeft hij een illustratie. Als iemand een steenpuist heeft zou hij koorts kunnen krijgen die door een algemeen gevoel van zwakte in het lichaam gevolgd zal worden. Hoe pakt men deze drie aan? Zou men de zwakte of de koorts of de steenpuist behandelen? Het antwoord zou zijn om de oorzakelijke steenpuist aan te pakken waar de andere van afhangen. Zodra de steenpuist verzorgd is, zal de koorts verdwijnen en na volledige genezing zal de kracht weer terugkomen. Dus de eerste klus is om aan het zelf te werken. Als je enige verandering hebt ondergaan zullen je burens willen weten hoe? Geef dan wat je weet en het proces gaat verder en de derde lijn werkt zonder dat iemand er iets over weet.

De Twee Wegen

Mr. Whiting (schriftelijke vraag) Wat is liefde? Aan het woord 'Liefde' worden vele betekenissen gegeven. Wat is de betekenis van het woord dat Z.H. gebruikt? De zeven stadia van Zelfrealisatie lijken de weg van Zijn door kennis te beschrijven. Is er ook een beschrijving van de weg van Liefde?

Z.H. Kennis komt door Buddhi, want alleen Buddhi kan onderscheid maken en besluiten geven. Daarom hebben we op de Weg van Kennis precieze niveaus. Van de zeven niveaus komen de eerste vijf in het juiste licht en de niveaus kunnen gezien worden; daar voorbij worden de ervaringen meer innerlijk, niet waarneembaar van buitenaf en niet mogelijk om te bespreken en uit te leggen. Op deze weg neemt de discipel kennis op en ontwikkelt het wezen en maakt begrenzingsen rond het Zelf vrij en komt aldus dichterbij Zelfrealisatie.

De weg van Liefde verschilt van de Weg van Kennis. Liefde is gebaseerd op het emotionele centrum en is een soort stroom waaraan de discipel zich overgeeft aan de genade van de stroom. Op deze weg neemt hij of zij niets op maar geeft alles en al doende gaat hij op in de stroom en verenigt zich in Liefde met de minnaar (onderwerp van liefde). Omdat het een weg van liefde is, is kennis zeer ondergeschikt en onbelangrijk. Het is een gebied van ervaring voorbij Buddhi. Daarom kunnen er geen stappen of treden van de ladder gezien en gemerkt worden. Iedereen die het zou wagen ze te merken zou geen directe ervaring hebben dus het zou enkel gissen zijn en gebaseerd op kennis en verstoken van liefde zijn. Men moet en kan geen niveaus op deze weg vaststellen.

R. Ik heb een vraag, wanneer hij zegt dat de weg van liefde het opgeven van alles is, betekent dat voor de huishouder dat het mogelijk is die weg te gaan door het opgeven van alles wat binnenin hemzelf is?

Z.H. Liefde begint met emotionele overgave. Alles wat iemands bezittingen binnen en buiten omvat. Een huishouder moet in de wereld leven en alles gebruiken. De minnaar gebruikt ze alsof ze behoren tot de geliefde. Dat betekent niet dat hij er afstand van moet doen. Je geeft het bezit van alles op. Sommige mensen hadden geprobeerd om de niveaus op de weg van liefde te bepalen maar deze zouden niet voor absoluut genomen moeten worden. Dat zijn Gauri, Vaidhi, Ragaturika en Premlakshna. Deze zouden overeenkomen met de eerste twee stappen van kennis voor Gauri, de derde en vierde voor Vaidhi, de vijfde en zesde voor Ragaturika en de laatste voor Premlakshna.

R. Teneinde lief te hebben, moet men alleen zijn eigen ego en zijn eigen bezittingen op te geven, en door dat te proberen zou men de eigenliefde opgeven?

Z.H. De huishouder op de weg weet slechts een ding, dat de hele schepping de manifestatie is van zijn geliefde en hij gebruikt alles dat tot zijn beschikking staat niet voor zichzelf maar voor dienstbaarheid aan de geliefde. Het is geen fysiek opgeven zoals men geld zou geven aan iemand anders. De kwestie van dingen opgeven komt echt op bij hem die ze bezit.

R. Wat maakt dat iemand echt liefheeft zoals Meera deed?

Z.H. Men kan vele voorbeelden zien zoals Meera, Dhruva, Prahtad, Tulsi Das en Soor Das, etc. Ze hebben volledige kennis van de geliefde en wandelen dus zonder aarzeling. Ze lijken zich in hun huidige vorm te keren naar de liefde om eenheid door het emotionele centrum te ervaren. Ze kijken naar alles in de schepping als verschillende manifestaties van dezelfde geliefde die zich in altijd veranderende schoonheid vertoont. Voor zulke mensen is alles slechts een aspect van schoonheid van het Absolute. De mens op de weg van kennis ziet dat alles verandert en dus waardeloos is want ook hij zoekt naar dat wat nooit verandert. Hij haat alles het aldoor veranderende niet maar gaat er door heen zonder enige gehechtheid. Men ziet alleen het Zelf boven alles, de ander ziet het Zelf in alles. Bijvoorbeeld, men gaat naar een hotel en krijgt een kamer, bed en handdoek etc. om te gebruiken. De minnaar krijgt ook een lichaam, geest en de hele natuur in verschillende vormen die hij gebruikt en in liefde betaalt. De mens van kennis weet wat een hotel is en wat zijn verantwoordelijkheden zijn en gaat door het verblijf zonder enige gehechtheid aan zijn verdere reis. In feite leiden de wegen beiden naar hetzelfde doel maar de benadering is anders. De een wil graag alles weten, de ander wil graag alles voelen en van alles genieten.

Andere versie

Z.H. Degene die door de Weg van Kennis gaat onderscheidt alles en merkt dat alles in het Universum voortdurend verandert, dus hij accepteert ze niet. Hij zoekt naar datgene dat nooit verandert en aangezien alleen de Atman nooit verandert, mikt hij op de Atman. Degene op de Weg van Liefde ziet dit verschillend. Voor hem is de verandering die in het Universum plaatsvindt slechts een ander aspect van de geliefde en hij verandert voortdurend van vorm en gestalte om de minnaar met de schoonheid te behagen. Aldus geniet de minnaar van gelukzaligheid door ieder mooi aspect van de geliefde, het Absolute, te zien. Men gaat bijvoorbeeld naar een hotel en krijgt een kamer, bed, handdoeken etc. voor eigen gebruik. De minnaar krijgt ook een lichaam, geest en de hele natuur in verschillende vormen, die hij enkel gebruikt en waar hij in liefde voor betaalt. De mens van kennis weet wat een hotel is en wat zijn verantwoordelijkheden zijn en ondergaat het verblijf zonder enige gehechtheid aan zijn verdere reis.

R. Hoe wordt een School georganiseerd vanuit het standpunt van kennis, door gesprekken en geschreven materiaal? Hoe zou men het liefdevolle verlangen om de weg van liefde te gaan, moeten voeden na genoeg kennis ontvangen te hebben? Is het mogelijk?

Z.H. Er zou geen probleem moeten zijn om beide elementen samen te brengen, want ze werken voor hetzelfde doel, maar als de een de ander bekritiseert omdat het anders is dan zal het voor conflict zorgen dat door verwoesting wordt gevolgd. Beide wegen zijn juist en waarachtig en kunnen in harmonie werken. Degene die verantwoordelijk is voor het besturen van de organisatie moet de volle implicaties van liefde en kennis begrijpen. Als hij die niet volledig begrepen heeft zal hij niet in staat zijn de leden van beide wegen te voeden. Het falen bij het tevreden houden zowel door liefde als door kennis zal tot spanning leiden. Het is aan de Leider zelf voordat hij enige bewuste inspanning kan leveren.

R. Wat voor soort van faciliteiten zouden er gegeven kunnen worden, welke soort van mogelijkheden zouden gegeven kunnen worden voor al deze mensen die de weg van liefde willen gaan? Heel veel mensen voelen dat ze veel kennis gehad hebben en wensen meer liefde te voelen. Welke faciliteiten, mogelijkheden en andere vormen van meetings zouden hen gegeven kunnen worden?

Z.H. De uiteindelijke bestemming is voor beiden hetzelfde. Hier komt een ander voorbeeld. Als je vanuit Allahabad naar Calcutta wil reizen heb je keus uit twee routes, een via Benares en de andere via Mirzapur. De afstand is praktisch hetzelfde en het tarief ook. Natuurlijk kan je met de ene route heen reizen en na het bereiken van de bestemming kan je de andere route nemen, maar niemand kan middenin veranderen. In elke School zou gekeken moeten worden wie tot welk type behoort en hen dienovereenkomstig te voeden.

R. Kunnen arme mensen die iemand op de weg van kennis volgen, wanneer ze de weg van liefde willen gaan, iets meenemen onderweg naar de bestemming?

Z.H. Dat zijn de hebberige mensen. Het is gevaarlijk. Het is niet mogelijk om in het midden van de rivier van paard te verwisselen. Als je een weg kiest moet je gewoon die weg gaan. Als je het genoegen van beide kanten van de rivier wilt, kan je met misschien twee boten beginnen maar eenmaal in de stroom zal de val aanstaande zijn. Laten we geen poging die kant op wagen.

R. Veel mensen hebben me gevraagd voordat ik hier heenging om de weg van liefde te onderzoeken. Dus vroeg ik Z.H. hierover hoewel ikzelf niet op deze weg gekwalificeerd ben.

Z.H. Deze twee wegen zijn niet rigide, en het is niet zo dat men het hele leven op de ene blijft en weg van de ander. Beide kan men zien gebeuren op enig ogenblik of in de dag. Je kunt niet zonder liefde en kennis leven. Beiden werken samen. Iedereen moet ze aldoor en steeds gebruiken. De weg wordt bepaald door het overwicht van de elementen. Als je merkt dat de natuurlijke neiging uitgaat naar kennis, dan zou je daar aan vast moeten houden. Een voorbeeld uit de mythologie:

De Gopis rondom Krishna gaven zichzelf uit liefde over en konden nergens anders aan denken, en zouden alles doen om zijn ceter te zien of te horen. Toen Krishna hen moest verlaten, deelde hij mee dat je tot nu toe de fysieke vorm bemind, maar nu moest je doorgaan met de spirituele liefde. Als je het volmaakte liefhebt word je volmaakt, en als je het onvolmaakte liefhebt zul je eveneens het onvolmaakte erven. De voorbeelden van volmaakte liefde zijn zeldzaam. De leider van de School moet begrijpen wat dit betekent. Het is als een locomotief, en wanneer je de wagon koppelt bewegen ze allemaal, ontkoppel ze en ze kunnen niets doen. Evenzo slaat ook een wagon die gekoppeld is aan een wagon nergens op.

J. Over Gopis gesproken, er wordt gezegd dat ze incarnaties van Rishis waren. Zou Z.H. kunnen zeggen dat voorafgaande ware kennis essentieel is voor een wezen om de weg van liefde te bewandelen?

Z.H. Dat is waar. Liefde volgt op begrip. Hoe zou iemand iets kunnen liefhebben als hij er niet zeker van was? Je hebt net zoveel lief als je de waarheid in de geliefde hebt geapprecieerd. Je hebt volmaaktheid lief en wordt volmaakt. Maar niemand zou volmaaktheid kunnen kennen zonder de weg van kennis. Laat de leider van de School er zeker van zijn wat hij doet. Niemand zou aan een ander moeten twijfelen maar de natuur in hem appreciëren en juiste leiding geven. Gezien zou worden dat mensen op de weg naar werkelijke liefde niet echt veel leiding nodig hebben. Men hoeft alleen de werkelijkheid van liefde te zien, en het heeft alles lief want het ervaart alles als een manifestatie van de Heer. Er is geen dualiteit. De voorafgaande kennis van waarheid is de basis van geloof en liefde die vandaag ongezien en ongekend lijkt te zijn.